

Sag anlagt den 28. oktober 2011 — Anbouba mod Rådet

(Sag T-563/11)

(2012/C 25/104)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Issam Anbouba (Homs, Syrien) (ved advokaterne M.-A. Bastin og J.-M. Salva)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Sagen antages til realitetsbehandling i sin helhed.
- Samtlige anbringender tiltrædes.
- Det fastslås, at de anfægtede retsakter kan annulleres delvist, da den del af retsakterne, der skal annulleres, kan udskilles fra helheden.
- Som følge heraf:
  - Rådets afgørelse 2011/522/FUSP af 2. september 2011, Rådets afgørelse 2011/628/FUSP af 23. september 2011 om ændring af afgørelse 2011/273/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien, samt Rådets forordning (EU) nr. 878/2011 af 2. september 2011 om ændring af forordning (EU) nr. 442/2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien annulleres delvist, således at udpegelsen af Issam Anbouba og henvisningen til, at han støtter det nuværende styre i Syrien, fjernes.
  - Subsidiært: Rådets afgørelse 2011/522/FUSP af 2. september 2011, Rådets afgørelse 2011/628/FUSP af 23. september 2011 om ændring af afgørelse 2011/273/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien samt Rådets forordning (EU) nr. 878/2011 af 2. september 2011 om ændring af forordning (EU) nr. 442/2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien annulleres.
- Subsidiært fastslås, at disse afgørelser og forordningen ikke finder anvendelse på Issam Anbouba, og der træffes bestemmelse om, at hans navn og henvisningen fjernes fra listen over personer, der er omfattet af Den Europæiske Unions sanktioner.
- Rådet tilpligtes foreløbigt at betale en euro i erstatning for den lille økonomiske og ikke-økonomiske skade som følge af udpegelsen af Issam Anbouba som en person, der støtter det nuværende styre i Syrien.

— Rådet tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1) Første anbringende vedrørende

— for det første tilsidesættelsen af princippet om uskyldsfornødning, der er sikret ved artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (EMRK) og ved artikel 48 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og

— for det andet et åbenbart urigtigt skøn, idet beskyldningerne mod sagsøgeren ikke er baseret på objektive kendsgerninger, men på rene påstande i sammenhæng med hans sociale position som forretningsmand.

2) Andet anbringende, der er inddelt i fire led, om tilsidesættelse af retten til forsvar og retten til en retfærdig rettergang, af begrundelsespligten, af retten til respekt for privatlivet og om indgreb i religionsfriheden, idet

— sagsøgeren ikke modtog oplysning om nogen form for beviser eller vægtige indicier, som havde kunnet føre til hans optagelse på listen over personer, som er omfattet af sanktionerne, og ikke blev hørt forud for vedtagelsen af de anfægtede retsakter

— sagsøgte ved vedtagelsen af de restriktive foranstaltninger mod sagsøgeren har begrænset sig til at anvende en meget generel og frem for alt ikke begrundet formulering i de anfægtede retsakter

— vedtagelsen af de restriktive foranstaltninger over for sagsøgeren gav anledning til kraftige reaktioner og trusler fra personer eller grupper, som var ofre for den syriske undertrykkelse, som sagsøgeren som følge af de anfægtede retsakter blev forbundet med

— den egentlige grund til, at der er vedtaget restriktive foranstaltninger over for sagsøgeren, er af religiøs karakter.

Sag anlagt den 28. oktober 2011 — Farage mod Parlamentet og Buzek

(Sag T-564/11)

(2012/C 25/105)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Nigel Paul Farage (Bruxelles, Belgien) (ved solicitor P. Bennett)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet og Jerzy Buzek (Bruxelles, Belgien)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 2. marts 2010 af formanden for Europa-Parlamentet, Jerzy Buzek, hvorved sagsøgeren fortabte retten til opholdsgodtgørelse i 10 dage, og afgørelse truffet den 24. marts 2010 af Europa-Parlamentets Præsidium, samt afgørelse truffet den 31. august 2011 af formanden for Europa-Parlamentet, hvorved sagsøgerens anmodning om at forsvare sin parlamentarisk immunitet blev afvist, annulleres.

— Subsidiært erklæres ovennævnte afgørelser ugyldige, eller det fastslås, at de burde have været erklæret ugyldige.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

- 1) Første anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 8 i Protokol (nr. 7) vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter (EUT 2010 C 84, s. 99), idet sagsøgerens tale den 24. februar 2010 blev holdt i dennes egenkab af medlem af Europa-Parlamentet. Som sådan indeholdt den pågældende tale politiske standpunkter, og det er af afgørende betydning, at et medlem af Europa-Parlamentet kan tale frit.
- 2) Andet anbringende vedrører tilsidesættelse af retten til at kunne tale frit, idet der ikke blev taget behørigt hensyn til artikel 9, stk. 3, i Europa-Parlamentets forretningsorden (EUT 2011, L 116, s. 1).
- 3) Tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af retten til en uafhængig og upartisk domstolsprøvelse, således som knæsat i artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, idet enhver deltagelse i den nærværende sags beslutningsproces af formanden for Parlamentet eller af enhver anden, der var til stede under plenarforsamlingen den 24. februar 2010, og som havde taget et standpunkt, ikke må ske.
- 4) Fjerde anbringende vedrører en ukorrekt fortolkning af artikel 152, stk. 1, og artikel 153 i Europa-Parlamentets forretningsorden, idet sanktionerne i sidstnævnte bestemmelse skal læses i sammenhæng med dennes indledende ord, der først og fremmest omhandler særligt grove tilfælde af uorden eller afbrydelser »... under tilsidesættelse af principperne i artikel 9 ...«.

Sag anlagt den 4. november 2011 — Hassan mod Rådet

(Sag T-572/11)

(2012/C 25/106)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Samir Hassan (Damaskus, Syrien) (ved advokaterne E. Morgan de Rivery og E. Lagathu)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- På grundlag af artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) annulleres:
  - Rådets gennemførelsesafgørelse 2011/515/FUSP af 23. august 2011 om gennemførelse af afgørelse 2011/273/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien, idet Samir Hassan herved optages på listen i bilaget til Rådets afgørelse 2011/273/FUSP af 9. maj 2011 om restriktive foranstaltninger over for Syrien.
  - Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 843/2011 af 23. august 2011 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 442/2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien, idet Samir Hassan herved optages på listen i bilag II til Rådets forordning (EU) nr. 442/2011 af 9. maj 2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien.
- På grundlag af artikel 268 TEUF og 340 TEUF erstattes den skade, der er forvoldt Samir Hassan som følge af de ovennævnte restriktive foranstaltninger over for ham, på følgende måde:
  - Det fastslås, at Rådet for Den Europæiske Union ifalder ansvar uden for kontraktforhold for den allerede lidte og den fremtidige økonomiske skade og for den ikke-økonomiske skade.
  - Samir Hassan tilkendes et månedligt beløb på 250 000 EUR fra den 1. september 2011 som erstatning for den økonomiske skade, som han har lidt.
  - Samir Hassan tilkendes et symbolsk beløb på en (1) euro for den ikke-økonomiske skade, som han har lidt.